

Fraszka

Gazetka uczniów Gimnazjum Publicznego w Mordarce nr 1, 2013/2014

W numerze:

- historia zespołu regionalnego Spod Kicek
- wywiady z absolwentami
- wybory samorządowe
- jak skutecznie się uczyć
- o kulturze słowa i nie tylko
- Dzień Nauczyciela w różnych krajach
- humor, ciekawostki, recenzja...

Wrzesień, październik 2013

Temat miesiąca

Historia zespołu regionalnego z Mordarki „Spod Kicek”

W bieżącym numerze „Fraszki” chcielibyśmy przybliżyć Wam historię popularnego i cenionego zespołu ludowego Panów Tokarczyków „Spod Kicek”. W ubiegłym roku szkolnym nawiązaliśmy współpracę z tym zespołem. Obecna klasa III A w ramach projektu gimnazjalnego pt. „Co pokażemy rówieśnikom przybyłym z zagranicy w swojej miejscowości?” przybliżyła nam tradycje, obyczaje naszego regionu, w związku z czym przez kilka tygodni pod opieką założyciela zespołu Pana Józefa Tokarczyka uczniowie uczyli się tańców ludowych, przy okazji poznając muzykę, dorobek artystyczny grupy, która niedawno obchodziła dwudziestolecie swojej działalności. Zespół uświetnił również swoją obecnością uroczystość wspólnego kolędowania, muzykanci wykonywali pastorałki, a także przygrywali do tańca. W szeregach zespołu niejednokrotnie znajdowali się uczniowie naszej szkoły, obecnie ja, autorka tego artykułu, Agnieszka Szubryt, również mam tę przyjemność ☺

"O Mordarce pisał we wspomnieniach Antoś Śledziwski: Nie napiszę "pamiętam", bo są one jeszcze zbyt świeże, spotkań z zespołem z Mordarki i potyczek z jego kierownikiem i reżyserem, Józkiem Tokarczykiem, który-tak się, jak dotąd, niekorzystnie składa dla mnie-zawsze ma rację i z poważnego nawet widowiska obrzędowego potrafi wykrzesać tyle rubasznego wesołości, iż mi się zdaje, że jestem z Mordarce na zapustach. Właśnie w swoich roboczych notatkach z roku 1992 czytam.

Kolęda Duszpasterska 1986 rok. Młody katecheta ks. Tadeusz Śmierciak prosi mnie, by zorganizować z młodzieżą Jasełka oparte na tradycyjnych wiejskich tekstach. Za rok robimy "Betlejem polskie" Rydla. Z tych przygotowań wyłania się grupa osób, które są chętne na dalsze działanie. Wystawiamy "Gościa oczekiwanego" Zofii Kossak Szczuckiej w adaptacji Józefa Tokarczyka. Rok 1988- następne Jasełka i znów chętni proszą, aby coś zrobić. W punkcie katechetycznym u Kołodrasa próby z

"Błaszany kubkiem", adaptacji "Drewnianego talerza" Morissa. Główną rolę zagrał Tomasz Pękala z Limanowej. Za namową pani Krystyny Mroczkowskiej z WOK Nowy Sącz jedziemy na konkurs- zdobywamy wyróżnienie. Dołącza się młodszy brat Wojciech, we dwóch rażniej- uczymy tańców młodych, szyjemy stroje z worków na mąkę i jedziemy ze sztuką "Młocka" do Czarnego Dunajca- tam otrzymujemy drugą nagrodę. Rok 1990- "Andrzejkowy wieczór" w Czarnym Dunajcu- I nagroda. Grupa amatorska przyjmuje nazwę Regionalny Zespół "Spod Kicek". Muzykę prowadzi prymista Piotr Broda. Występujemy na Limanowskiej Słazie- zdobywamy III miejsce. Kierownikowi zespołu "skrzydeł" dodają gwizdy członków jednego z zespołów. Członkami zespołu byli mieszkańcy okolicznych wsi, często rodzeństwa. Należy tu wspomnieć braci: Rafała, Mariusza, Aleksandra Smoleniów z Męciny, braci Henryka i Romana

Program artystyczny Zespołu to widowiska regionalne oparte na scenariuszach

J. Tokarczyka:

"Młocka"
 "Po koście"
 "Za kwilo adwent"
 "Andrzejkowy wieczór"
 "Na podłoz"
 "Po kolędzie"
 "Schodzka"
 "Wesele Hanusi"
 "Rekruci"
 "Od palmowej do śmigurtu"

Malinowskich, rodzeństwo: Katarzynę, Annę, Wojciecha i Piotra Tokarczyk z Mordarki, Martę i Dorotę Kuzak, rodzeństwo: Urszulę, Marię i Mieczysława Górszczyków, Ireneusza Piwowara, a także mieszkańców Limanowej: Iwonę Jamróż i Piotra Jabruckiego. Znajomości w zespole zrodziły cztery małżeństwa."

"Zespół "Spod Kicek" koncertował również za granicą, [m.in.](#) w Turcji, Francji, Włoszech, Dani i na Ukrainie, wystąpił około 280 razy na różnych występach od Zakopanego do Sopotu i Wejherowa. TVP zrealizowała filmy: "Na podłoz", "Zielone Świątki", "Zapusty". Zespół nagrał również płyty z muzyką: wesele, schodzka i kolędy. W ostatnich trzech latach bracia Józef i Wojciech Tokarczykowie zakupili 30 strojów. O Zespole wypowiadali się [m.in.](#) dr Antoni Śledziwski, Henryk Cyganik i Franciszek Palka.

"Na zielono"
 "Gody"
 "W karczmie"
 "Powrót rekrutów"
 "Zielone Świątki:
 "Na hali"
 "Wyzwoliny na kowala"
 "Na muzyce"
 "Zapusty z niedźwiedziem"

Osiągnięcia i sukcesy Zespołu Regionalnego "Spod Kicek":

1986-Jasiełka, "Gość oczekiwany"
 1987-Jasiełka, "Błaszany kubek" adaptacja "Drewnianego talerza" E. Morris
 1988-"Betlejem" Rydla, Kabaret w kolejce
 1989-Czarny Dunajec II nagroda widowisko "Młocka"
 1990-Grupa przyjmuje nazwę Regionalny Zespół "Spod Kicek"

Czarny Dunajec, II nagroda widowisko "Po koście"
 Druzbicka 90' - nagroda publiczności
 Limanowska Słaza - zespół III miejsce
 1991-Bukowina Tatrzańska - srebrna spinka
 Czarny Dunajec - I miejsce "Andrzejkowy wieczór"

Sejmik Wojewódzki - I nagroda
Tarnogród - I nagroda
Żywiec - nagroda Dziennika Zachodniego
Drużbacka - II nagroda w kategorii
drużbów
Katarzyna Tokarczyk - solistka I miejsce
Limanowska Słaza - I miejsce

1992-Karnawał Góralski Bukowina
Tatrzańska - złota spinka
Czarny Dunajec - II nagroda "Na podłoz"
Drużbacka 92' - złota siekierka: I miejsce
muzyka, I miejsce soliści, I nagroda
instruktor
Żywiec - złote serce Tarnogród - I miejsce
Limanowska Słaza - I miejsce

1993-Czarny Dunajec - I miejsce
"Schadzka"
Sejmik Wojewódzki - I miejsce
Tarnogród - I miejsce zespół
Żywiec FGP - srebrne serce
MFFZG Zakopane - Brązowa Ciupaga
zespół, Złoty Zbyrcok muzyka
Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I
miejsce muzyka

1994-Bukowina Tatrzańska - Złota Spinka
Czarny Dunajec - I miejsce zespół "Wesele
Hanusi"
Kazimierz nad Wisłą - III nagroda
Drużbacka - złota siekierka drużby, solistka
I miejsce
Żywiec - II miejsce grupa śpiew, I miejsce
muzyka
Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I
miejsce muzyka

1995-Mszana Dolna - przegląd Kolędniczy -
I miejsce
Bukowina Tatrzańska - w konkursie tańca
w kat. dorośli: I miejsce, w kat. młodzież: I i II
miejsce
Czarny Dunajec - Grand Prix "Rekruci" -
nagroda za scenariusz i reżyserię
Biesiada Karpacka - Złota Podkówka
"Wesele"
Tarnogród - I miejsce zespół,

1996-Góralski Karnawał - Złota
Spinka, Srebrny Talar - być najlepszym -
nominacja
Rzeszów - I i II miejsce w kat. tańców
tradycyjnych
Czarny Dunajec - II miejsce zespół "W
karcmie"
Tarnów - Złote Pióro Pawia zespół, Gliniany
Dzban muzyka
Żywiec - Srebrne Serce
MFFZG Zakopane - Złota Ciupaga "Rekruci"
nagroda specjalna Polskiego Radia dla
zespołu "Najlepszy Polski Zespół"

1997-WSB Nowy Sącz - Srebrny Talar
Bukowina Tatrzańska - II miejsce
Czarny Dunajec - I miejsce "Od palmowej
do śmigurtu"
Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I
miejsce muzyka ; 1998-Bukowina
Tatrzańska - II miejsce zespół

Żywiec - I miejsce muzyka, wyróżnienie
zespół
Warszawa, Łazienki Królewskie - Nagroda
im. Oskara Kolberga
Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I
miejsce muzyka

1999-Bukowina Tatrzańska - II miejsce
zespół
Czarny Dunajec - I nagroda "Wyzwoliny ba
Kowala"
Drużbacka 99' - I miejsce muzyka, Dróżba
Złota Siekierka, II miejsce grupa śpiewcza
Żywiec - I miejsce muzyka, Srebrne Serce
zespół
Tarnogród - I miejsce zespół
Konkurs Tańca Tradycyjnego Rzeszów -
nagroda główna zespół, I i II miejsce
indywidualne pary

2000-Czarny Dunajec - I miejsce "Zielone
Świątki"
Żywiec - Złote Serce –zespół,
MFFZG Zakopane - Brązowa Ciupaga
Tarnogród - I miejsce

Limanowska Słaza - Nagroda Starosty Powiatu za całokształt

2001-Czarny Dunajec - I miejsce "Na zielno"

Druzbacka - Złota Siekierka, I miejsce muzyka, I miejsce grupa śpiewcza

Żywiec - III miejsce muzyka

Limanowska Słaza - I miejsce zespół

2002-Bukowina Tatrzańska - Złota Spinka

Czarny Dunajec - Srebrna Maski "W karczmie"

Żywiec - Srebrne Serce, I miejsce muzyka

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I miejsce muzyka

2003-Czarny Dunajec - Złota Maski "Powrót rekrutów"

Łowicz - I nagroda

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I miejsce muzyka

2004-Gminny Przegląd Kolędniczy - II nagroda

Powiatowy Przegląd Kolędniczy - II nagroda

Czarny Dunajec - II nagroda "Na holi"

2005-Bukowina Tatrzańska - Złota Spinka

Wadowice - I miejsce, nagroda instruktora

Druzbacka - I miejsce muzyka, II miejsce drużba

Limanowska Słaza - I miejsce muzyka, I miejsce zespół

2006-Tragedia - ginie syn Piotr Tokarczyk, członek zespołu - ręce opadły

Żywiec - Srebrne Serce "Wyzwoliły na kowala"

MFFZG Zakopane - Parzenica

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I miejsce muzyka

2007-Gminny Przegląd Kolędniczy Kasina Wielka - I miejsce

Druzbacka - I miejsce muzyka, II miejsce drużba

Żywiec - Srebrne Serce "Rekruci"

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, II miejsce grupa śpiewcza, I miejsce muzyka

List Gratulacyjny Marszałka Województwa Małopolskiego

2008-Druzbacka - Złota Siekierka, III miejsce grupa śpiewcza

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I miejsce muzyka

2009-Podgórszańskie Gody - II nagroda

Druzbacka - I miejsce

2010-Dąbrowa Górnicza - I miejsce muzyka, I miejsce zespół

Druzbacka - I miejsce drużba, II miejsce grupa śpiewcza

Kazimierz nad Wisłą - II nagroda

Limanowska Słaza - I miejsce zespół, I miejsce muzyka, I miejsce instrumentalista, I miejsca gawędziarz

Ciekawostka: Na temat Zespołu Regionalnego "Spod Kicek" napisano trzy prace magisterskie.

Szkoła to powitania i pożegnania!!!

Prezentujemy dziś kilka wywiadów z absolwentami naszej szkoły, a także z uczniami, którzy pojawili się w niej po raz pierwszy.

Wywiady z absolwentami:

Rozmowa z Kamilem Sławkiem (z byłej klasy III B)

- Jaką szkołę wybrałeś ?
- I Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Orkana w Limanowej
- Czy to była szkoła pierwszego wyboru ?
- Tak.
- Jakie są twoje pierwsze wrażenia z nowego miejsca?
- Pozytywne. Poznałem wiele ciekawych osób.
- Czy czegoś Ci brakuje z twojej starej szkoły, za czymś tęsknisz?
- Brakuje mi starej klasy.
- Czy coś Cię zaskoczyło w nowym miejscu?
- Raczej nie.
- Czym przede wszystkim różni się gimnazjum w Mordarce od Twojej nowej szkoły?
- Ilością uczniów.
- Co byś przekazał swoim młodszym kolegom?
- Radziłbym, aby się systematycznie i dużo uczyli.

Rozmawiała Natalia Sławek

I kolejna rozmowa, tym razem z Justyną Płatą:

- Do której szkoły obecnie uczęszczasz?
- Do I LO im. W. Orkana w Limanowej.
- Czy to była szkoła pierwszego wyboru?
- Tak.
- Jakie są twoje pierwsze wrażenia z nowego miejsca?
- Nauczyciele są wymagający, ale pełni energii, na lekcjach jest wesoło (wtrącają kawały), dużo dyskutujemy, Moja klasa jest świetna, idealnie się zgraliśmy. Szybko zawarłam nowe znajomości, nie czuję się obco.
- Czy czegoś Ci brakuje z twojej starej szkoły, za czymś tęsknisz ?
- Oczywiście tęsknię za moimi przyjaciółkami, ale czasem się spotykamy. Mam takie dziwne uczucie, kiedy mijam na korytarzu znajomych w całkiem innym towarzystwie. Nową szkołę oceniam (póki co) bardzo pozytywnie. Muszę od nowa się prezentować, opowiadać o sobie, brakuje mi także nauczycieli z gimnazjum, których bardzo lubiłam, a teraz wszystko jest takie nowe...

- Czy coś Cię zaskoczyło w nowym miejscu ?

- Tak, ilość uczniów! Bardzo dużo tu samych klas pierwszych, Chodzę do 1 G, w szkole ogólnie jest ok. 600 osób. -- Czym przede wszystkim różni się gimnazjum w Mordarce od twojej nowej szkoły?

- Hmm... Różni się tym, że w nowej klasie wszyscy mają podobne zainteresowania i mniej więcej równy poziom. Wszyscy lubią Język Polski, trzeba się bardzo nauczyć, żeby się wybić... Intrygują mnie podstawy przedsiębiorczości lub filozofia. Jest to coś nowego i bardzo ciekawego. Na lekcjach filozofii odpowiedź "nie wiem" sama się narzuca i o dziwo jest poprawna! Bardzo lubimy zajęcia z wf, gdyż jest to taka odskocznia od lekcji i jest bardzo fajnie; biegamy, spacerujemy, ćwiczymy oczywiście przy muzyce! Ogólnie mówiąc, jest genialnie!

-Co byś przekazała swoim młodszym kolegom?

7.) Chodźcie do "Orkana"! Nie słuchajcie durnych plotek, że tam kształcą się tylko same "kujony" oraz dzieci lekarzy, nauczycieli itp. Atmosfera jest fantastyczna! – taka, jaką sobie stworzycie.

Rozmawiał Dawid Plata

A oto kilka pytań do uczniów klasy I B, którzy po raz pierwszy przyszedli do naszej szkoły i odpowiedzi trojga z nich (chcieli pozostać anonimowi ☺):

1.Jak Ci się podoba w nowej szkole?

- Nowa szkoła jest bardzo fajna.

- Podobają mi się nowe warunki i nowi znajomi.

- Dosyć.

2.Jak się tu czujesz?

- Dobrze.

3.Co Ci się najbardziej podoba?

- Większość szkoły szybko mnie zaakceptowała.

-Hala sportowa.

4.Czy podoba Ci się tu?

-Tak.

5.A dlaczego?

-Bo poznałam dużo koleżanek i kolegów.

- Bo wszyscy są mili.

6.Co Ci nie podoba?

-Za ciężkie plecaki.

-Dużo nauki.

Dziękuję za wywiad. Patrycja Dunikowska

Ucz się szybko i skutecznie- dobre rady dla każdego ucznia

By wyeliminować problemy związane z nauką, skutecznie opanować materiał i solidnie przygotować się do sprawdzianu należy uwzględnić kilka rad. Sprawdzone i skuteczne sposoby, których stosowanie pomoże w szybszym i efektywniejszym uczeniu się.

Popularna wśród uczących się jest metoda 3 Z: zakuć, zdać, zapomnieć. Osoby stosujące ten sposób nauki żmudnie powtarzają materiał, by go „wykuć”, a i tak niekiedy to zawodzi, szczególnie gdy zapomni się jednego wyrazu lub sekwencji i nie można ruszyć dalej. To największy horror uczących się, lecz wcale nie musi tak być. Można skutecznie i szybko się uczyć, świadomie wykorzystując możliwości własne i nam dane.

Stosuj własną strategię uczenia się

Jako indywidualna jednostka mamy styl i sposób uczenia się, który preferujemy. Taki, dzięki któremu najlepiej i najłatwiej przyswajamy materiał. Jeśli jeszcze nie wiesz, jaki on jest, poobserwuj się - jak najlepiej ci się uczy, w jaki sposób lubisz się uczyć - i róbmy to. Ucząc się zgodnie ze swoimi indywidualnymi predyspozycjami, przyswoisz materiał szybciej, lepiej i na dłużej. Wykorzystywanie własnych strategii uczenia się sprawia, że nauka nie jest tak męcząca i uciążliwa.

Zadbaj o odpowiednie warunki do nauki

Nie każdy jest w stanie uczyć się wszędzie. Najczęściej w skupieniu się na nauce przeszkadza hałas, bałagan, złe oświetlenie. Zadbaj więc o otoczenie, w którym przebywasz i się uczysz. Stwórz sobie jak najbardziej optymalne warunki. Zauważysz, jak bardzo wpływają na rezultaty w nauce. Pamiętaj, że środowisko, w którym się uczysz, może inspirować i przyspieszać proces zapamiętywania.

Wykorzystaj swój potencjał

Naturalne jest, że z jednej dziedziny jesteśmy lepsi, mniej pracy musimy włożyć w nauczanie się tego, co lubimy, a by opanować materiał z innej, szczególnie tej nielubianej, przy której się męczymy, musimy włożyć więcej pracy, a i tak efekty nie zawsze są zadowalające. Nie zapominaj jednak, że twój potencjał intelektualny jest ogromny. Odpowiednie nastawienie sprawi, że dasz radę. Zamiast: „nie chcę, nie lubię”, powiedz sobie „dam radę, mogę, potrafię”, i zrób to. W osiągnięciu celu pomoże wykorzystanie wyobraźni, twórcze skojarzenia i emocjonalne nastawienie. Niezwykle ważna w procesie uczenia się jest wiara we własne siły i poczucie własnej wartości, więc pracuj nad pewnością siebie.

Wykorzystuj nowoczesne techniki pracy umysłowej

Obecnie znanych jest mnóstwo metod wspomagających efektywne uczenie się i pomagających w szybkiej nauce: szybkie czytanie, mapa myśli, techniki pamięciowe wykorzystujące m.in. metody skojarzeń. Zapoznaj się z nimi, być może znajdziesz tą, która będzie dla ciebie prawdziwym skarbem i nieodzowną pomocą.

Zadbaj o kondycję

By podejmować nowe zadania, kolejne wyzwania, musisz mieć na to siły. Te fizyczne są równie ważne jak psychiczne. Zadbaj więc o własne zdrowie. Pomoże ci w tym odpowiednia dla twojego wieku i stylu życia zbilansowana dieta, ruch fizyczny i świeże powietrze. Mają one wpływ na pamięć i koncentrację, tak istotne w procesie uczenia się i zapamiętywania.

Zrelaksuj się

Najbardziej optymalny stan, w którym zapamiętujesz informacje najskuteczniej i najszybciej, to stan relaksu. Rozluźnienie ciała i umysłu sprzyja uczeniu się. Wtedy łatwiej skupić się na zadaniu i łatwiej zapamiętać wiadomości. Pośpiech, napięcie i stres nie sprzyjają zapamiętywaniu informacji.

Planuj i zapisuj

By uniknąć zapomnienia, planuj i zapisuj, co chcesz i musisz zrobić.

Ułatwi ci to funkcjonowanie i nauczy cię kontroli. Dzięki temu nauczysz się zarządzać czasem. Zobaczysz, jak wiele radości przyniesie ci zrealizowane zadanie, niezmarnowany dzień, z osiągnięty cel.

Odpocznij, a potem ucz się

Zaplanuj dzień tak, by uwzględnić w nim odpoczynek. Nie zabieraj się do nauki zaraz po przyjeździe ze szkoły. Najpierw odpocznij, zjedz obiad i zregeneruj siły, by na nowo, z trzeźwym umysłem, podjąć następne wyzwania. Łatwiej będzie ci wtedy zrealizować wszystkie zadania. Pamiętaj, że wypoczęty organizm działa szybciej, sprawniej i dokładniej wszystko niż wyczerpany i zmęczony.

Powodzenia!

Samorządność uczniowska

W piątek – 20 września odbyły się w naszej szkole wybory do Samorządu Uczniowskiego. Ostatnie dni kandydaci spędzili na promowaniu własnych osób, uczestnicząc w kampanii przedwyborczej. Zapewne każdy z nas mógł zobaczyć w szkole oryginalne plakaty oraz porozmawiać z kandydatami, bowiem każdy z nich przygotował własny program wyborczy. Jedni stawiali na prostotę, inni na rewolucję. I co z tego wynikło? Oceńcie sami.

Przewodniczący: Bartłomiej Dudek

Z-ca: Natalia Lupa

Sekretarz: Patryk Lupa

Skarbnik: Justyna Stasinowska

Mamy nadzieję, że wybrani w demokratycznym głosowaniu przedstawiciele uczniów, spełnią choć w połowie swoje obietnice wyborcze, działając prężnie dla dobra szkoły i całej społeczności.

Powodzenia!

A oto expose zwycięzcy Bartka Dudka

Dziękuję Wam za to, że na mnie głosowaliście. Szczególnie chcę podziękować Piotrkowi Śmierciakowi, Krzysztofowi Niezabitowskiemu, Kamilowi Oleksemu oraz Pawłowi Piszczkowi,

którzy pomogli mi w mojej kampanii wyborczej. Jak wiecie, jestem Bartek. Jako przewodniczący będę starać się nie tylko stawiać cele, ale przede wszystkim do nich dążyć. Zrobię wszystko, żeby umilić atmosferę w naszej szkole. Postaram się o zorganizowanie szczęśliwego numerka, konkursów, akcji charytatywnych oraz dyskotek i innych (jak myślę) pomocnych Wam rzeczy. Dołożę wszelkich starań o

to, aby jak najlepiej reprezentować naszą szkołę poza jej murami. Wiem, że przewodniczący Samorządu Uczniowskiego powinien posiadać takie cechy, jak zorganizowanie, pomysłowość, ambicja, kultura, cierpliwość. Nad tymi cechami muszę popracować, ale myślę, że dam radę. Rola przewodniczącego Samorządu Uczniowskiego nie jest łatwa, jednak myślę, że podołam temu zadaniu. Mam nadzieję, że pozostali przedstawiciele SU pomogą mi w wypełnieniu tego zadania. Dziękuję za uwagę.

Dodajmy, że w swoim programie wyborczym Bartek obiecywał: Kontynuację szczęśliwego numerka. Organizowanie imprez sportowych dla uczniów i nauczycieli. Organizowanie akcji charytatywnych. Zabawy (Walentynki, święto Wiosny itp.) Poczta Walentynkowa. Współzawodnictwo między klasami w zdobywaniu środków na różne cele charytatywne. Konkursy świąteczne na najbardziej pomysłową dekorację sali, korytarza. Przeprowadzenie konkursu "Rozpoznaj nauczyciela na podstawie zdjęcia z dzieciństwa".

Wiedza bezużyteczna ale ciekawa:

1. Saudyjski książę Alwaleed jest właścicielem wysadzanego diamentami Mercedesa wartego 48mln dolarów. Mężczyzna pobiera opłatę w wysokości 1000dolarów za możliwość dotknięcia tego niezwykłego pojazdu.
2. Średnio co 2,5sekundy ktoś na świecie kupuje słóiczek Nutteli
3. Czarne róże występują w przyrodzie tylko w Halfeti, Turcja
4. Sześciolatek śmieje się średnio 300 razy dziennie
5. Nasze oczy są jedynym narządem, który ma tę samą wielkość od momentu narodzenia
6. Moria to stan psychiczny, w którym dana osoba nie potrafi przestać zachowywać się głupkowato, ciągle opowiada żarty i jest przesadnie wesoła
7. W Afryce żyją już tylko 4 białe nosorożce. Dal ochrony przed kłusownikami zostały pozbawione rogów i przez całą dobę są chronione przez uzbrojonych wartowników
8. W2004 naukowcy odkryli znajdującą się 50 lat świetlnych od Ziemi gwiazdę, której jądro o średnicy 4000 km jest zbudowane z czystego diamentu. Jądro waży 10 miliardów bilionów karatów i jest większe od księżyca!
9. Pozytywne emocje zwiększają zdolność mózgu do podejmowania właściwych decyzji
10. W Nowej Zelandii znajduje się niezwykle lotnisko gdzie przez pas startowy przechodzą tory kolejowe
11. 99% mieszkańców Estonii ma niebieskie oczy
12. Psy dingo nie potrafią szczekać.

Naszym zdaniem...

Tytuł książki, której recenzję zaprezentuję poniżej, nadaje się akurat na początek roku szkolnego ;)

Matthew Quick „Poradnik pozytywnego myślenia”

Poznajcie Pata. Pat uważa, że jego życie to film, film, który skończy się happy endem – wróci do niego była żona Nikki i wszystko będzie jak dawniej. Nie jest to jednak takie proste – niedawno wrócił z zakładu psychiatrycznego, ojciec nie chce go mieć w domu, a w dodatku chodzi za nim Tiffany – piękna i dla Pata dziwna kobieta, która również jest po przejściach. Czy uda mu się zdobyć to, czego pragnie?

O tym dowiedziecie się sami, jeżeli zdecydujecie się przeczytać tę pozycję. Mnie osobiście spodobała się ta książka między innymi z tego powodu, że jest w niej przedstawionych kilka sytuacji, które naprawdę skłaniają nas do refleksji. „Jeśli bardzo się czegoś pragnie, zawsze jest nadzieja”. Oprócz przemysłów, książce tej towarzyszy specyficzny humor, który bierze się między innymi z punktu widzenia Pata. Mamy również wstawkę „american style”, czyli chodzi mi oczywiście o kibicowanie danej drużynie futbolowej. Dla dziewczyn, których to raczej nie interesuje fragmenty z meczów mogą być nudne i będą chciały przekartkować strony. Nie róbcie tego. Właśnie tam można znaleźć kilka wytłumaczonych zachowań facetów, którzy szaleją za tym sportem (może u nas nie ma futbolu amerykańskiego, ale jak stwierdzam podobnie jest przy każdym sporcie z piłką w grze).

Mimo tego, że niektóre zdarzenia zdają się „oklepane, bo amerykańskie” ta pozycja naprawdę wciąga i myślę, że miło będzie się ją czytać w zbliżające się wielkimi krokami chłodne, pochmurne jesienne popołudnia.

*Ciekawostka.

Na podstawie książki „Poradnik pozytywnego myślenia” powstał scenariusz do filmu o tym samym tytule. Główne role zagrali: Bradley Cooper (Pat), Jennifer Lawrence (Tiffany), Robert De Niro (ojciec Pata), Jackie Weaver (matka Pata) i wszyscy zostali nominowani za nie do Oscara (Jennifer Lawrence go otrzymała). Film zyskał łącznie 22 nagrody i 33 nominacje.

Felieton miesiąca „Tak zwany RESPECT”

Jak to ładnie ujął pan na warsztatach dziennikarskich – my, aktualna młodzież, jesteśmy w większości dziećmi Internetu. Tak bardzo związał się z naszą dzienną rutyną, że czasem nie zauważamy, jak zastępuje nam pewne rzeczy. Przyjaciele internetowi zamiast przyjaciół w realu, chat zamiast rozmowy, czasami, w bardzo dołujących, ale niestety częściej powtarzających się przypadkach gra zastępuje komuś życie. Może ta osoba tego nie zauważa, myśli, że spędza przed ekranem komputera tylko kilka godzin dziennie i może zdobyła najlepszy bonus w grze, ale nic poza tym. A może zdarzyć się,

że nauczycielkę nazwie piramidogłowem i będzie żył w przekonaniu, że spokojnie może skoczyć z mostu, przecież ma jeszcze z 6 żyć... Myślicie, że to zabawne? Niekoniecznie... to jest PRZERAŻAJĄCE.

Podobnie jest z szacunkiem w Internecie i to na niego zwracam dziś większą uwagę. Istnieje multum różnych portalów społecznościowych, na których kontaktujemy się czasem z ludźmi, których tożsamości tak naprawdę nie jesteśmy w stu procentach pewni. Nie mówię, że mamy teraz usunąć wszystkie konta na Facebooku i innych stronach. Chodzi o to,

żeby być trochę bardziej uważnym. Nie powinno się przyjmować zaproszeń od nieznajomych, odpisywać na wiadomości od anonimów. Właśnie – ANONIMOWIE.

Myślę, że nikt nie może ich sprawdzić, namierzyć, że mogą sobie pozwolić na, co chcą. Uwiercie mi w aktualnych czasach tak rozwiniętych technologicznie i elektronicznie istnieją systemy, które specjalnie są do takich celów stworzone. Nieświadome tego osoby, które mają odrobinę „szczęścia” potrafią komuś innemu zrujnować życie. Naprawdę.

Wypisywanie wszelkich obelg, oszczerstw może kogoś bardziej zaboлеć niż cios pięścią prosto w twarz. W społeczeństwie jest wiele osób wrażliwych, jednak niektóre postanawiają tę wrażliwość ukrywać, żeby nie być „mięczakiem”. Pfff.... Co to za logika!? Chodzi właśnie o zdobycie szacunku? Poprzez udawanie kogoś innego? To jest ten upragniony RESPECT?

Koń by się uśmieiał

Wchodzi facet do sklepu zoologicznego i mówi :

-Chciałbym tego żółwia z wystawy, który stepuje.

-Stepujący żółw?! O Boże! Zapomniałam wyłączyć grzałki do piasku.

Powrócę do problemu komentowania w Internecie. Jasne, każdemu mogą puścić nerwy, ma prawo do wyrażania własnego zdania... ale może nie w sposób wulgarny, z udziałem atakowania innych? To jak szanujemy, tak jesteśmy szanowani. I może ktoś jest „autorytetem”, bo pomija resztę, ale do czasu. Odbije się to na nim/niej w przyszłości.

To nie żadna przepowiednia, to po prostu ludzkie życie.

Nie chcę już Was zanudzać, chciałam tylko wraz z całą redakcją ostrzec Was trochę przed tym, co się aktualnie dzieje i apelować o okazywanie szacunku, po ludzku. Bo każdy człowiek ma prawo do traktowania go jako człowieka.

Julka Niemiec

Ola Kuna, kl. IB

O kulturze słowa i nie tylko...

Wielokrotnie zetknęliście się pewnie z sytuacją, że było Wam dziwnie nieprzyjemnie, gdy ktoś Wam przerwał, a tak bardzo chcieliście coś powiedzieć lub gdy w ogóle „nie otrzymaliście prawa głosu”.

KAŻDY takowe prawo ma, a pogląd, że jest na odwrót, może prowadzić do odrzucenia przez grupę, braku szacunku. Kultura słowa – z sytuacjami, której ona dotyczy spotykamy się na co dzień. Po co mam mówić „dzień dobry” nauczycielowi, który mnie nie uczy? Dlaczego nie wolno mi popychać kolegi, którego nie lubię? Może dlatego, by być postrzeganym jako osoba kulturalna.

Kolejnym argumentem potwierdzającym ważną istotę zachowania kultury, jest właśnie opinia innych. Kiedy okazujemy szacunek drugiemu, on się odwdzięczy tym samym. Wtedy zachodzi mniejsze prawdopodobieństwo, że dojdzie do konfliktu.

Warto powiedzieć, że kultura osobista, jeśli nie będziemy się jej uczyć i dbać o nią od najmłodszych lat pomoże nam w dorosłym życiu. Człowiekowi kulturalnemu łatwiej zdobyć

pracę. Czy osoba wulgarna, złośliwa dostanie np. pracę nauczyciela? I co, będzie karmić uczniów definicjami, w które wplatają się przekleństwa? Załóżmy, że dzieciaki je zapamiętają i napiszą na egzaminie. Raczej wesoło nie będzie...

Podsumowując, myślę, że ja i Wy chcielibyście być traktowani kulturalnie i z szacunkiem, dlatego powinniśmy o tej kulturze pamiętać, bo ona naprawdę ułatwia nam życie.

Mówienie „Dzień dobry” albo „Do widzenia” nic nie kosztuje, a takim miłym gestem możecie naprawdę kogoś uszczęśliwić i wtedy ktoś o Was pomyśli: Kurczę, ten chłopak jest całkiem kulturalny”. Starajmy się używać tych trzech magicznych słów: Proszę, Dziękuję, Przepraszam. Unikajcie też kłótni z kolegami i koleżankami, bo kłótnie do niczego nie prowadzą, a szkoła to przecież taka druga rodzina. Powiecie może, że przesadzam. Pomyślcie jednak, kto nie chciałby być w takiej szkole, w której wszyscy się szanują, kolega wita Cię przed szatnią :Cześć Patrycja, a nie : Cześć Konieczna. Chłopak, który wpadł na Ciebie, mówi: „Przepraszam Cie, kolego”, a nie: „ Jak łazisz?”.

Pamiętajcie o tym wszystkim, bo dzięki temu życie stanie się przyjemniejsze i prostsze. Po co je sobie utrudniać?

Patrycja Ewa Konieczna

Dzień Nauczyciela – jak obchodzi się go w innych krajach ☺

Dzień Nauczyciela, czyli, mówiąc dokładniej Dzień Edukacji Narodowej to polskie święto oświaty i szkolnictwa wyższego ustanowione 27 kwietnia 1972 r. W tym dniu świętujemy rocznicę powstanie Komisji Edukacji Narodowej. Utworzona z inicjatywy inicjatywy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego Komisja Edukacji Narodowej była pierwszym ministerstwem oświaty publicznej w Polsce i pierwszą tego typu instytucją w Europie.

Najhuczniej świętuje się w Tajlandii, gdzie nauczyciele cieszą się wielkim szacunkiem. Święto pedagogów nazywane jest wai kru i składa się z szeregu różnych ceremonii. Uczniowie padają do stóp swoich nauczycieli, często wręczają im też wianuszki z jaśminu oraz kwiaty. Wai kru przypada 16 stycznia.

Na Tajwanie pedagodzy mają swoje święto 28 września. Dzień ten jest ściśle związane z Konfucjuszem i wypada w dniu jego urodzin. Przy dźwiękach muzyki odprawiany jest rytuał złożony aż z 36 etapów. Uczestniczą w nim władze miasta oraz rektorzy 12 szkół wyższych

W Chinach pedagodzy świętują 10 września i z tej okazji mają pół dnia wolnego od pracy. Uczniowie ofiarowują im kwiaty. Nauczyciele nie mogą przyjmować prezentów,

jeśli jednak jakieś dziecko coś im ofiaruje, pedagog musi za podarek zapłacić z własnej kieszeni. Ten zwyczaj wprowadzony został po serii skandali łapówkarskich w chińskich szkołach.

W Argentynie Dzień Nauczyciela obchodzony jest się 11 września. Święto związane jest ze śmiercią Domingo Faustino Sarmiento - pisarza, polityka i historyka. Podwoił on liczbę szkół, tworząc najlepszy system szkolnictwa w Ameryce Łacińskiej, i przyczynił się do zakładania wielu bibliotek oraz muzeów.

A oto zdjęcie z Dnia Nauczyciela obchodzonego w naszej szkole – dzień z życia nauczyciela na wesoło

Fot. Sławomir Cabala

Patrycja Ewa Konieczna

Zespół redakcyjny: Julia Niemiec, Agnieszka Szubryt, Katarzyna Olesiak, Patrycja Konieczna, Dawid Plata, Natalia Sławek, Aleksandra Kuna, Patrycja Dunikowska, opiekun mgr Edyta Odziomek